

#kohdataan #jutellaan #tehdään #opitaan #jaetaan

***Käsikirja
uusien ihmisten
kohtaamisesta***

MAASEUDUN
SIVISTYSLIITTO

Maaseudun Sivistysliitto MSL on valtakunnallinen aikuiskoulutus- ja kulttuurijärjestö, jonka erityistä osaamista on kansalaisvaikuttamisen vahvistaminen, sekä ihmisten osallisuuden ja oman aktiivisuuden tukeminen oman lähiyhteisönsä kehittämisessä ja elinvoimaisuuden lisäämisessä. MSL palvelee myös laajan jäsenjärjestökenttensä tarpeita.

Vastaanottavalla maaseudulla uudet asukkaat toivotetaan tervetulleiksi. MSL tukee ja kannustaa paikallisia yhteisöjä avaamaan omaa arkeaan ja kohtaamaan toisiaan monipuolisten materiaalien ja menetelmien avulla. Arjen kohtaamiset ovatkin mielestämme avainasemassa kotoutumisessa. Sosiaaliset verkostot ovat palvelujen ja työpaikkojen ohella niitä tekijöitä, jotka kiinnittävät ihmisiä uuteen ympäristöön ja lähiyhteisöön.

MSL:n koto-kortit helpottavat yhdistysten ja järjestöjen työtä muualta muuttaneiden mukaan ottamisessa. Koto-korttien myötä kohdataan ihminen ihmisenä, jutellaan, tehdään ja opitaan yhdessä sekä jaetaan omasta osaamisesta.

Käsikirjan tarkoitus on avata korttien teemoja ja rohkaista ryhmäkeskusteluja. Käsikirjaa voi hyödyntää, kun järjestössä herää tarve tai kiinnostus ottaa muualta muuttaneita mukaan toimintaan. Myös asiasta kiinnostuneet yhdistysaktiivit saattavat hyötyä käsikirjasta. Käsikirjaa voi käyttää joko pelkästään tai yhdessä kotokorttien kanssa. Koto-kortit löytyvät MSL:n verkkosivuilta.

#kohtaataan

Moniarvoinen ja aktiivinen kansalaisuus lähtee toisten ihmisten kohtaamisesta. Paikallisyhteisössä ja lähiympäristössä ihmisellä on tilaa olla ihminen; samanlainen ja samanarvoinen, vaikka olisi eri ikäinen, kotoisin eri paikasta tai eri kulttuurista, kasvatettu eri uskontoon, tai puhuisi eri kieltä.

Paikallisen yhteisön tarpeiden ja tekojen äärellä ihmisyyden samanlaisuus korostuu näennäisen erilaisuuden takana. Erilaisuuden ja sen korostamisen sijaan yhteinen tekeminen sallii yhtäläisyyksien nousemisen etualalle.

Ryhmäharjoitus:

Helposti lähestyttävän pohjan kohtaamisille luo kaikille ihmisille yhteinen kauneuden ja kulttuurin kaipuu. Hyvä harjoitus keskustelun virittämiseen on pyytää osallistujia tuomaan mukanaan jotain, minkä he kokevat kauniiksi. Keskustelussa asioiden kauneudesta avautuu yhteisten näkemysten maailma.

Erojen tiedostamista pidemmälle menevä tutustuminen vaatii kanssaihmisten aidon kohtaamisen. Kohtaaminen on keskittymistä, läsnäoloa, välittämistä, toisen kuuntelemista ja merkitysten ymmärtämistä. Kanssaihmisten kohtaaminen mahdollistaa luottamuksen syntymisen. Luottamus on yhteisön toiminnan elinehto.

Aktiivinen kansalaisuus vaatii myös oman itsensä kohtaamista. Omien arvojen ja näkemysten tiedostaminen ei onnistu ilman itsensä kohtaamisen ja kuuntelemisen taitoa. Yhteiskunnallinen vaikuttaminen taas ei ole mahdollista ilman selkeyttä siitä, mitä itse arvostaa ja mihin suuntaan haluaa omalla panoksellaan asioita viedä.

Eri kulttuureista tulevien ihmisten avoin kohtaaminen auttaa myös selkeyttämään omia mielipiteitä. Avoimuus ei tarkoita omien mielipiteiden muokkaamista jokaisen kohtaamisen jälkeen. Avoimuus tarkoittaa omien mielipiteiden perusteltua esittämistä ja pohdintaa, sekä vastakkaisten mielipiteiden kuuntelemista perusteluineen.

Ihmisten omaehtoinen kasvu ja keskinäinen yhdenvertaisuus luovat pohjan paikalliselle, kansalliselle ja maailmanlaajuiselle osallisuudelle ja vastuulle.

Ryhmäharjoitus:

Ennakkoluuloja ja stereotyyppioita kyseenalaistava harjoitus on "kenet valitsisit junanvaunuun kanssamatkustajaksi". Korteille valitaan erilaisia hahmoja, myös haastavia. Tehtävänantona on etsiä mieluisimmat ja epämieluisimmat kanssamatkustajat, keskustelussa puretaan syitä, miksi valinnat tehtiin.

Aktiivinen kansalaisuus ei vaadi yli-inhimillisiä taitoja tai ominaisuuksia, päinvastoin. Yhdenvertaisuus ja omaehtoinen kasvu mahdollistuvat nimenomaan sen sisäistämisen kautta, että jokainen meistä on tunteva, toimiva ihminen. Jokaisella on oikeus tulla kuulluksi ja nähdyksi oman elämänsä valinnoissaan ja lähiympäristössään.

Pohdittavaksi:

- Millaiset asiat ovat mielestäsi yhteisiä kaikille maailman ihmisille?
- Yritä nähdä, mikä toiselle on tärkeää, miksi hän on sitä mieltä kuin on?
- Mihin omat käsityksesi asioista perustuvat?

#jutellaan

Ihmiset viestivät aina kohdatessaan, halusivat tai eivät. Viestimme myös silloin, kun kuvittelemme, ettemme viesti lainkaan. Eleet, ilmeet, kehonkieli – kaikki kertovat enemmän tunteistamme ja ajatuksistamme kuin monta hyvin harkittua sanaa. Ei siis kannata murehtia turhaan, osaako viestiä oikein, koska jokainen meistä aina viestii jotakin. Enemmän kannattaa keskittyä siihen, mikä yhteinen tavoite kohtaamiselle voi syntyä.

Ihmisen kanssa voi toimia, vaikka ei osaisi yhteistä kieltä. Yhteinen tavoite on yleensä saavutettavissa monella eri tapaa. Mitä enemmän eri kanavia viestinnässä käytetään, sen todennäköisempää on, että yhteinen ymmärrys asiasta syntyy. Meidän kulttuurimme on nostanut kielellisen – ja kirjallisen – viestinnän etusijalle, mutta se ei ole suinkaan ainoa keino. Tukemalla verbaalista viestiä kaikilla mahdollisilla tavoilla autat myös itseäsi viestijänä, voit jopa itse ymmärtää itseäsi paremmin.

Viestintä on samaa kieltä puhuvienkin kesken molemminpuolista merkitysten rakentamista. Mitä enemmän viestijöillä on yhteistä jaettua taustatietoa, sitä helpompaa merkityksiä on rakentaa. Tavalliset arkiset viestintätilanteet ovat täynnä häiriötekijöitä, epäselvyyksiä, sekä puhekielisiä elementtejä. Kukapa ei tuntisi suomalaista vastausta "joo ei" tai käyttäisi sujuvasti perin monitahoista ilmaisua "no niin"? Jaettu viestintäkulttuurin tuntemus auttaa kuulijaa tulkitsemaan ja tilanteen mukaan rakentamaan tarkoitettua merkityksen. Usein eleet ja sanaton viestintä – nykyään myös emojiit – auttavat tässä.

Ryhmäharjoitus:

Mielenkiintoisia kohtaamisia herättää "astu askel lähemmäksi" -leikki, missä ohjaaja astuu tavallisen rupattelun lomassa huomaamatta osallistujan lähelle. Suomalaisille tyypillinen sosiaalisesti miellyttävä etäisyys on noin metrin verran. Rajan rikkominen tuottaa mitä moninaisempia reaktioita pakenemisesta harmistumiseen. Kannattaa kokeilla!

Kaikissa kulttuureissa käytetään eleitä tukemassa viestintää. Kuitenkaan eleet eivät aina ole samoja eri kulttuureissa. Siksi on tärkeää muistaa, että elekielestä on apua, mutta se voi aiheuttaa myös väärinymmärryksiä. Tarkkaile uteliaasti toisten elekieltä ja huomaa, millaisia tunteita vieraat eleet sinussa herättävät. Samanlaisia tunteita voi nousta toisessa, jos käyttämäsi ele on hänelle vieras tai tarkoittaa hänen kulttuurissaan jotain ihan muuta.

Vierasta kieltä voi oppia vain käyttämällä sitä. Vaikka on kohteliasta yrittää puhua vieraskielisen omaa kieltä tai mahdollista yhteistä kieltä, on silti hyvä muistaa, että ainoastaan käyttämällä suomea tuet suomen kielen oppimista. Suomen kieltä voi oppia kielikurssilla, mutta arjessa käyttämällä siitä tulee luonteva viestinnän väline. Siksi arkikielen merkitys on valtava kotoutumisen edistäjänä.

Pohdittavaksi:

- Muistele milloin viimeksi olet kokenut tullesi ymmärretyksi aivan väärin. Osaatko jälkikäteen analysoida, mistä väärinymmärrys johtui? Liittyikö tilanteeseen tunteita? Millaisia keinoja sinulla oli selvittää tilanne?
- Tiedostatko käyttäväsi eri ihmisten kanssa kieltä eri tavalla? Puhutko esimerkiksi päiväkotilapsille samalla tavalla kuin esimiehellesi, tai nuorelle asiakaspalvelijalle samalla tavalla kuin vanhainkodin asukkaalle?

Ryhmäharjoitus:

Viestintä on rutiineja. Muistatko "arvaa, kuka olen" -kyselyleikin lapsuudesta? Siinä leikkijä antaa muiden arvata identiteettinsä vastaamalla kysymyksiin ainoastaan "kyllä" tai "ei". Tällä kertaa ryhmän kanssa sovitaan, että leikkijä pudistaa päätään aina kun haluaa vastata myöntävästi. Kielteisen vastauksen hän tuo ilmi nyökyttämällä päätään. Yksinkertaisesta leikistä tulee yllättävän vaikea, kun muisti joutuu kapasiteettinsa rajoille uusien sääntöjen takia. Samanlaisessa tilanteessa ovat vieraan kielen oppijat uudessa ympäristössään. Kaikki vaatii aikansa ennen kuin se on helppoa!

Hyvä tietää:

Internetistä löytyy hyviä apuvälineitä viestintään. Monia niistä voi käyttää helposti älypuhelimella. Esimerkiksi Google-kääntäjä tunnistaa myös puhetta ja tarjoaa käännökseen monella eri kielellä.

<https://translate.google.com/>

MAASEUDUN
SIVISTYSLIITTO

#tehdään

Yhdessä tekeminen on kivaa. Yhdessä tekeminen synnyttää osallisuutta ja luottamusta. Yhteisöllisyys ei synny itsestään, vaan vaatii yksilöiden sitoutumisen yhteisten asioiden edistämiseen.

Yhteisöllisyys perustuu luottamukseen, osallisuuteen, sitoutumiseen, motivaatioon ja läheisyyteen. Yhteisöllisyyden ja osallisuuden taustalla on yksilön kuulluksi ja nähdyksi tuleminen tarve.

Ryhmäharjoitus:

Ryhmädynamiikan tekijöitä voi avata "valtapeliä" -harjoitus, jossa esineistä (esim. huonekaluista) järjestetään "yhteisö". Osallistujat kertovat sitten vaikutelmiaan siitä, millaisia valtasuhteita esineillä on.

Välillä on hyvä vaihtaa paikkoja, sillä toisen näkökulma avautuu vastaa kun astuu toisen jalansijoille!

Kulttuurit mahdollistavat yksilöiden ja yhteisöjen toiminnan eri tavoin. Käsitys yhteisöstä voi olla hyvinkin erilainen eri kulttuureissa. Muualta tulleiden yhteisöllisyys voi olla perhe- tai sukukeskeisempää kuin suomalaisten käsitys yhteisön koostumuksesta. Kuulluksi ja nähdyksi tuleminen tarve on sama, vaikka odotukset sen toteutumisesta voivat erota suurestikin.

Käsitys "yhteisen hyvän" ulottuvuuksista on myös erilainen eri kulttuureissa. Suomalaisten tapa huolehtia yhteisistä vastuualueista ja esimerkiksi vähempiosaisten kohtalosta on muuttunut huomattavasti vuosisatojen aikana. Pyyteettömän työn rooli on myös herkkä muuttumaan yhteiskunnan mukana. Suomalainen talkooperinne on saanut uusia muotoja organisoituneen vapaaehtoistyön ja järjestötyön myötä.

Järjestöjen ja yhdistysten toimintaperiaatteet ja tavoitteet eivät ole kaikille itsestään selviä. Monissa maissa järjestötoiminta voi olla kiellettyä tai yksinomaan poliittisesti värittyä. Ideologiat ja ismit luovat mielikuvia ja herättävät ennakkoluuloja puolin ja toisin.

Vaikuttamisen kanavat kansalaisyhteiskunnassa eivät avaudu helposti vaan vaativat tietoa ja uskallusta lähteä mukaan. Ihmiset hakevat kuuluvuutta yhteisöön eri tahoilta elinkaaren eri vaiheissa. Muualta muuttaneiden kohdalla tarpeet ja toiveet kuulua yhteisöön ovat samalla tavoin moninaiset ja ajan myötä muuttuvat.

Pohdittavaksi:

Mieti kenen kanssa haluaisit tehdä yhteistyötä? Kutsu muita järjestöjä vierailulle tai käy itse tutustumassa muiden toimintaan!
Järjestöyhteistyö on monella pienellä paikkakunnalla elintärkeää. Kysy myös kunnalta rohkeasti tukea yhteistyölle!

MAASEUDUN
SIVISTYSLIITTO

Monien yhdistysten ja järjestöjen ongelmana on jäsenten sitoutumisen puute. Syitä haetaan osaltaan jäsenten kiireistä ja vapaa-ajan pirstoutumisesta, mutta varmasti myös järjestöjen omissa rakenteissa ja vapaaehtoisten sitouttamisen keinoissa on parantamisen varaa. Sitoutumisen puutetta seuraa helposti se, että yhdistysten työtehtävät kasautuvat harvoille, mikä taas voi viedä ilon ja motivaation tekemisestä.

Uudenlainen järjestökulttuuri muuttuvassa maailmassa vastaa näihin haasteisiin muokkaamalla tehtävärakenteita, keskustelemalla rohkeasti toiminnan tavoitteista ja merkityksestä, sekä avaamalla ovet uusille toimijoille. Yhteisöjen luonteeseen kuuluu muutos; yhteisöllisyydenkin on siis etsittävä jatkuvasti uusia muotoja. Maailma muuttuu, yhteisöt sen mukana. Materiaalia kansalais- ja järjestötoiminnasta eri kielillä löytyy MSL:n Verkko-opiston sivuilta: <https://verkko-opisto.msl.fi/>

Pohdittavaksi:

- Keneltä saat itse tukea tai apua, jos sitä tarvitset?
- Mitä yhteisöllisyys omassa elinympäristössäsi tarkoittaa? Minkälaisista asioista yhteisöllisyys rakentuu? Miten niiden kehittymistä voidaan tukea? Mitä ne edellyttävät?
- Montako eri yhteisöä tunnistat omassa elämässäsi?

#opitaan

Ihminen oppii uutta koko elinkaarensa ajan. Oppiminen ulottuu kaikille elämän osa-alueille, ja koulumaailma on vain pieni siivu ihmisen oppimishaasteiden koko kentästä. Jokainen kohtaaminen uusien ihmisten kanssa ja erilaisiin näkemyksiin tutustuminen ovat oppimista arjessa parhaimmillaan. Jokainen kohtaaminen auttaa myös tarkentamaan omaa maailmankuvaa. Myös haastavat kohtaamiset tukevat oppimista, silloinkin kun joutuu pohtimaan vieraita näkemyksiä; varsinkin niitä, jotka ovat omien tottumusten vastaisia.

Ryhmäharjoitus:

Tarinat ovat myös tapa oppia. Järjestä tarinailtoja tai tarinamatkoja eri kulttuureista tulevien kesken (mahdollisesti tulkkauksen avulla). Näin voit innostaa niin nuoria kuin vanhojakin oppimaan toisiltaan.

MAASEUDUN
SIVISTYSLIITTO

Erilaisuus on mahdollisuus tutustua itseensä paremmin. Erilaisuuden kohtaaminen rikastuttaa molempia osapuolia. Ensimmäisen hämmästyksen jälkeen voi aueta uusia näkökulmia ja tapoja ajatella, jotka taas auttavat ymmärtämään ihmisyyttä vähän paremmin.

Asioiden – ja ihmisten – luokittelu on ihmiselle tyypillinen tapa hahmottaa ja hallita ympäröivää todellisuutta. Varsinkin arjen kiireen keskellä, kun resurssit eivät riitä yksityiskohtaisempaan tilanneanalyysiin, uudet ihmiset ja tilanteet on helpointa kategorisoida nopeimmalla mahdollisella tavalla. Aina nämä mielen oikopolut eivät ole sinänsä paha asia. Kuitenkin voi tehdä hyvää havaita ja tunnistaa omat oikopolkunsa.

Selvittämällä, miltä mieltä askarruttavat asiat eri näkökulmista näyttävät ja mitä ne merkitsevät jollekin toiselle ihmiselle, voi syventää ymmärrystään ja avata uusia ajatuspolkuja. Samalla voi selkiytyä myös itselle, mistä omat mielen oikopolut kumpuavat, sekä mitkä arvot ja merkitykset niiden takana piilevät ja miksi.

Oppiminen ei lopu ihmisen elinkaaren aikana, vaan uuden oppiminen on mahdollista koko elämän ajan. Iän myötä oppimisen strategiat kehittyvät ja epäoleellisuudet saavat vähemmän painoarvoa. Aktiivinen tiedonhaku ja valmius muuttua maailman muuttuessa pitävät sukupolvien väliset kontaktit välittöminä ja mahdollistavat molemminpuolisen oppimisen.

Arvomaailmojen ja yhteiskuntarakenteiden muutokset ovat olleet viime vuosikymmenien aikana merkittäviä, mutta ihmisyyks toimii yhteisenä nimittäjänä kaikista muutoksista huolimatta. Monet meille itsestään selvät arjen rakenteet voivat olla outoja muualta tuleville. Samalla tavoin meitä ihmetyttävät vieraiden tottumukset. Tutustuminen voi alkaa hyvin yksinkertaisilla kysymyksillä: mitä, miksi, miten.

Pohdittavaksi:

- "Näinhän se on aina ollut/ näinhän se on aina tehty". Onko? Tekivätkö isovanhempasi asiat todellakin täsmälleen samalla tavoin kuin itse nyt teet?
- Mikä meidän toiminnassamme voi olla muille vaikeaa hahmottaa tai ymmärtää? Tekeekö suomalaisten vähäeleisyys, hillitty elekieli ja ilmeet meistä vaikeasti ymmärrettäviä?
- Miten tuoda suomalaista elämää, kulttuuria ja historiaa esille ilman "suuria saavutuksia ja suorituksia"?

Vastaanottava Tunturi-Lappi ja Kotoverkostoja maaseutualueille - hankkeissa on kokeiltu erilaisia toimintamuotoja ja tuotettu materiaalia yhdistystoimijoille. Suosittuja ovat olleet erilaiset ruokatapahtumat. Tämä resepti on kirjattu Polvelan kylällä Juuassa pidetyn irakilaisen ruokaillan yhteydessä. Hyvää oli!

BIRYANI BAHARAT

Tarvitset:

Sipulia, porkkanoita, perunoita, pakasteherneitä, pienikokoista pastaa (vermiselliä), pähkinöitä ja manteleita, kanan rintapaloja, kardemummaa (kuorellisia), kurkumaa ja pippuria (tai Baharat-maustesekoitusta, jos löydät), basmatiriisiä, öljyä, suolaa.

Valmistusohje:

Keitä kanat vedessä ja paista niihin pinta pannulla tai paista ne uunissa kypsiksi. Revi kana pieniksi paloiksi. Silppua sipuli ja kuullota se öljyssä suurehkossa kattilassa n.10 min. lisää suola ja baharat –mauste tai kardemumma, kurkuma ja pippuri. Lisää huuhdottu riisi ja vettä. Kiehauta, ja hauduta riisi pienellä lämmöllä kannen alla kypsäksi. Riisin kypsyessä kuori ja keitä porkkanat, pilko pieniksi paloiksi. Kuori perunat, pilko pieniksi ja paista pannulla öljyssä kypsiksi. Valuta tarvittaessa talouspaperin päällä. Kuullota sitten pasta pannulla. Paahda pähkinät ja rusinat kevyesti pannulla, jos haluat. Sekoita perunat, porkkanat, herneet, pasta ja kanasilppu keskenään. Jos riisiin jää vettä, kaada se pois. Kokoa kaikki laakealle tarjoiluastialle – riisi pohjalle, muut aineet päälle

#jaetaan

Paikallisuus näkyy vahvasti suomalaisessa arjessa. Paikalliset toimintamallit, hyväksi todetut ratkaisut ja verkostoituminen omien tarpeiden ja toiveiden mukaan ovat osa arjen asiantuntijuutta. Näitä arjen asiantuntijuuden piirteitä ei ole kirjattu yhteenkään kotoutumisoppaaseen suomalaisesta yhteiskunnasta. Paikallisuus maaseudulla, taajamissa ja kaupungissa näkyy selviytymiskeinojen rikkautena. Erilaisuus on rikkautta – jo Suomen sisällä.

Ryhmäharjoitus:

"Teippisormi" -harjoitus tekee yksinkertaisesta vaikeaa. Tarvitset vain maalarinteippiä. Teippaa vapaaehtoisen muutamat sormet nippuun ja pyydä suoriutumaan yksinkertaisista tehtävistä. Pyydä häntä vaikka solmimaan kengännauhat.

MAASEUDUN
SIVISTYSLIITTO

Tämän rikkauden tunnistaminen, tunnustaminen ja sanoittaminen auttaa muualta muuttaneita ymmärtämään meitä suomalaisia. Kulttuurisen variaation tunnustaminen Suomessa auttaa suhteellistamaan myös muiden kulttuurien moninaisuutta. Meillä on suomalaisina vapaus olla omanlaisiamme – emmehän ole kaikki niitä hiljaisia jurottajia, jollaisiksi meitä "kansallisena" piirteenä sanotaan. Paikallisuus omassa toiminnassa voi antaa tilaa myös uuden tulijan yksilöllisyydelle. Omassa arjessamme emme ole niinkään kulttuurimme edustajia, vaan aktiivisia toimijoita, jotka rakennamme asiantuntijuudellamme omaa identiteettiämme.

Suomalaisen arjen ja käytäntöjen näkyväksi tekeminen alkaa arjen pienistä asioista. Monet asiat ovat meille niin tuttuja, jopa itsestään selviä, ettemme ajattele niiden olevan osa jotain sellaista osaamista, joka helpottaisi uuden tulijan arjessa pärjäämistä. Kitkaton tavallisen arjen sujuminen voi olla monelle uudelle tulijalle se suurin tavoite, mutta pienet asiantuntijuuden palaset vaativat aikansa ennen kuin ne loksahtavat kohdilleen.

Ryhmäharjoitus:

Asiantuntijuutta edustavat niinkin yksinkertaiset asiat kuin osata samoille "omille" marjapaikoille vuosi toisensa jälkeen. Samalla tavoin tiedämme kysyä apua oikealta henkilöltä käytännön ongelmiin, tai löydämme verkostojen kautta jopa piilotyöpaikkoja. Myös yhteiskuntamme tukirakenteet ovat kaikille suomalaisille muutaman puhelinoikeuden päässä. Järjestöistä löydämme helposti tietoa ja voimme selvittää harrastusmahdollisuuksia paikkakunnalla käden käänteessä. Tilanne on aivan toinen suomea heikosti taitavalle: pienetkin askeleet verkostojen kohti voivat tuntua valtavilta harppauksilta.

Itsestäänselvyytenä pitämiämme asioita on hyvä aina joskus ravistella. Tästä hyvänä esimerkkinä käy banaanin kuoriminen – monet kulttuurit (ja apinat) kuorivat banaanin aivan toisin kuin me, nimittäin banaanin kantapästä. Harjoitus herättää hilpeää keskustelua tottumuksista ja "oikeasta tavasta"

Arkemme itsestäänselvyudet eivät ole kuitenkaan syntyneet itsestään. On hämmentävän vaikeaa vastata kysymykseen, miten osaamme ja tiedämme kaiken, mikä tekee arjesta helppoa.

Kävimmekö koulua oppiaksemme poimimaan puolukoita? Muualta muuttaneelle emme voi tarjota samoja kasvukokemuksia tai oppimisen polkua, mutta yhdessä tekemisen kautta jaamme omasta arjen asiantuntijuudestamme. Hiljaisen tiedon siirtyminen helpottaa monin tavoin arjessa selviytymistä. Jokaisella meistä on valtavasti tietoa asioista, joilla on merkitystä tässä ja nyt.

Pohdittavaksi:

- Miten sinä opit selviytymään omalla paikkakunnallasi?
- Mistä arkisista asioista et haluaisi luopua, jos muuttaisit ulkomaille?
- Kuinka kuvailisit, mitä kaikkea johonkin tavalliseen suomalaiseen asiaan kuuluu? Voiko kesämökkeilyyn oppia käsikirjoista?

Tiesithkö, että...

Maaseudun Sivistysliitto on aktiivisesti mukana vapaan sivistystyön uuden lukutaitokoulutuksen kehittämisessä. Lukutaitokoulutus on suunnattu luku- ja kirjoitustaidottomille maahanmuuttajille.

Tavoitteena on, että lukutaitokoulutukseen osallistuvalla maahanmuuttajalla on kurssimuotoisen opetuksen lisäksi mahdollisuus käyttää oppimaansa kieltä käytännössä. Koulutuskumppaniksi ryhtyvän järjestön kanssa opiskelija voi tutustua ihmisiin, ympäröivään yhteisöön ja sen toimintaan. Toiminnasta maksetaan järjestölle korvaus.

Maaseudun Sivistysliitto tukee lukutaitokoulutuksen toiminnan suunnittelussa ja toteuttamisessa tarpeen mukaan. Myös MSL:n materiaaleja voi käyttää toiminnan käynnistämisen apuna. Toimintaan mukaan lähtevien kanssa tehdään sopimus. Toimintaa ei ole pakko järjestää yksin, vaan sitä voi tehdä myös toisten järjestöjen ja yhdistysten kanssa

Tarkempi esittely ja yhteystiedot löytyvät verkkosivuiltamme:

<https://msl.fi/koulutus/lukutaitokoulutuksen-toimintapaivat/>

MAASEUDUN
SIVISTYSLIITTO

Käsikirja perustuu Vastaanottava Tunturi-Lappi -hankkeessa tuotettuihin materiaaleihin. Hanke vahvisti osallisuutta ja yhteisöllisyyttä ympäristöluotsauksen avulla sekä kannusti lähiyhteisöjä, erityisesti paikallisia yhdistyksiä ja järjestöjä, toimimaan aktiivisesti muualta muuttaneiden parissa. Lisäksi hankkeessa haettiin kumppanuuksia kolmannen sektorin toimijoiden, kuntien ja kuntalaisten välille.

Leader Tunturi-Lapin rahoittama hanke toimi Kolarin, Kittilän, Muonion ja Enontekiön kunnissa vuosina 2016-2018.

ALKUPERÄISET TEKSTIT: Anna Hakala, Suvi Kaljunen, Virpi Harilahti-Juola
ALKUPERÄISET VALOKUVAT: Anna Hakala, Suvi Kaljunen

LEADER

Tunturi-Lappi

MAASEUDUN
SIVISTYSLIITTO

